

MIGUEL DE UNAMUNO

YAMAN
ADAM

Çeviri: BEHÇET NECATİGİL

MIGUEL DE UNAMUNO

YAMAN
ADAM

Can Klasik

Yaman Adam, Miguel de Unamuno

Çeviri: Behçet Necatigil

Miguel de Unamuno'nun, "Nada menos que todo un hombre", "Dos madres", "El marqués de Lumbria", "El amor que asalta", "La gruta del silencio", "Al correr los años", "El abejorro", "Una visita al viejo poeta", "Del odio á la piedad", "Les tribulaciones de Susin" adlı öykülerinden derlenmiştir.

© 2016, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Varlık Yayınları, 1954

Can Yayınları'nda genişletilmiş 1. basım: 2016

5. basım: Eylül 2022, İstanbul

Bu kitabın 5. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Ayça Sezen

Editörler: Serenad Demirhan, Ayşe Sarısayın

Düzeltili: Ebru Aydın

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak uygulama: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: İmak Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti.

Akçaburgaz Mah.137.Sokak No:12

Esenyurt, İstanbul

Sertifika No: 45523

ISBN 978-975-07-4129-6

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750741296

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

MIGUEL DE UNAMUNO

YAMAN
ADAM

ÖYKÜ

Çeviri

Behçet Necatigil

♥can

Miguel de Unamuno'nun Can Yayınları'ndaki diğer kitabı:

Sis, 2016

Üç Örnek Öykü ve Bir Önsöz, 2020

MIGUEL DE UNAMUNO, (29 Eylül 1864, Bilbao - 31 Aralık 1936, Salamanca) İspanyol düşünür, yazar. 98 kuşağının önde gelen temsilcilerinden Unamuno roman, deneme, oyun ve şiir türünde eserler vermiştir. Hem monarşiye hem de faşizme karşı durmuştur. Salamanca Üniversitesi'nde üç kez rektörlük görevine getirilmiştir. Diktatör Franco tarafından rektörlükten uzaklaştırıldığı 1936 senesinin son gününde ev hapsinde ölmüştür.

BEHÇET NECATİGİL, 1916'da İstanbul'da doğdu. İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra 1940-1972 yılları arasında öğretmenlik yaptı. Şiirde kırk yılını, doğumundan ölümüne, orta halli bir vatandaşın birey olarak başından geçecek durumları hatırlatmaya; ev-aile-yakın çevre üçgeninde, gerçek ve hayal yaşantılarını iletmeye harcadı. Çağdaş Türk edebiyatının en seçkin şairlerinden biri olan Necatigil'in 1945'ten başlayarak yayımlanan şiir kitapları arasında *Eski Toprak*, 1957 *Yeditepe Şiir Armağanı'na*; *Yaz Dönemi*, 1964 Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü'ne değer görüldü. Radyo oyunları da yazan Necatigil, *Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü* ile *Edebiyatımızda Eserler Sözlüğü*'nü hazırladı. Almandan çeviriler yaptı; sekizi Knut Hamsun'dan olmak üzere otuz yakın kitap çevirdi. 1979'da İstanbul'da öldü. Ailesi tarafından konulan Necatigil Şiir Ödülü, 1980'den bu yana kesintisiz olarak veriliyor.

İçindekiler

Genişletilmiş Yeni Baskı İçin Birkaç Söz	11
Miguel de Unamuno (1864-1936)	15
Yaman Adam	19
İki Ana	71
Lumbría Markisi	107
Aşkın Hücumu	125
Sessizlik Mağarası	133
Vakit Nasıl Geçiyor	143
Eşekarısı	151
İhtiyar Şairi Bir Ziyaret	157
Nefretten Merhamete	163
Susin'in Başına Gelenler	169

Genişletilmiş Yeni Baskı İçin Birkaç Söz

Miguel de Unamuno'nun "Yaman Adam", "İki Ana", "Lumbria Markizi", "Aşkun Hücumu" ve "Sessizlik Mağarası" öykülerinin yer aldığı *Yaman Adam*, Behçet Necatigil'in Almanca'dan çevirisiyle 1954 yılında Varlık Yayınları'ndan çıkmıştı.

Kitabın bu yeni baskısına, Necatigil arşivinde daktilo edilmiş olarak bulunan "Vakit Nasıl Geçiyor" ile 1941-1943 yılları arasında *Varlık* dergisinde yayımlanan "Eşkarısı", "İhtiyar şairi Bir Ziyaret", "Nefretten Merhamete" ve "Susin'in Başına Gelenler" isimli öyküler eklenerek Necatigil'in Unamuno'dan çevirdiği öykülerin tamamı bir araya getirilmiş oldu.

Necatigil'in Suut Kemal Yetkin'e yazdığı iki mektuptaki ifadeler, Unamuno'ya duyduğu ilginin nasıl başladığına işaret ediyor:

(...) Pek çok önce *Tan* gazetesinde çıkmış yazılarınızla Unamuno'yu öğrenmiş ve severek, hikâyelerinden bir kısım ile *Sis* isimli romanını Almancasından okuyup tercüme etmiştim (Hikâyelerden bir kısmı *Varlık*'ta ıktı). Gayrı münteşir! üç hikâyesini ("İki Ana", "Lumbria Markizi", "Tam Adam") size göndersem acaba kabul eder misiniz? Hiç değilse bu suretle, manzume gönderene kadar, size karşı duyduğum mahcubiyet de hafifler. (...)

(2 Mayıs 1947 tarihli mektuptan)

(...) İş'arınız! üzerine Unamuno'nun *Sis* romanını bir daha gözden geçirerek tebyize² başlayacak ve ilerde tetkik edilmek üzere Tercüme Bürosuna göndereceğim.

Size yollamak arzusunu izhar ettiğim, gayrı münteşir üç hikâyesinden ikisini³ bugün postaya verdim. Üçüncüsü biraz fazla uzun (80 sh.)⁴ olduğu için bu arada vakit bulup daktilo edemedim. Bu ve neşredilmişler dahil böylece Unamuno'nun orijinal başlığı (*Tres novellas ejemplares y un prólogo*⁵) olan eserindeki bütün hikâyelerle (*El espejo de la muerte*⁶) kitabındaki bazı hikâyeleri çevirmiş bulunuyorum. Bunları ilerde kitap halinde toplayabilmek için Remzi Kitabevi'nde teşebbüse geçmek fikrindeyim. (...)

(3 Haziran 1947 tarihli mektuptan)

Mektupta adı geçen *Sis* romanı, 1948 yılında MEB Yayınları arasında çıkmış, *Yaman Adam* öyküler toplamıysa ancak 1954'te yayımlanabilmiş. Necatigil Unamuno'nun öykülerini de hayli önemsemiş olmalı ki, *Sis*'i 1969 yılında gözden geçirip tekrar yayına hazırlarken, Bilgi Yayınevi'yle yazışmalarında öykülere de değiniyor:

(...) Unamuno'nun evvelce Varlık Yayınları'nda çıkmış (1954), bir daha da basılmamış hikâyelerini de basmak niyeti vardı Bay Ahmet Küflü'nün. O niyetinden vazgeçmediyse bu kış, birkaç hikâye daha ekleyerek ve *Sis* gibi yeniden yayına hazırlamak isterim. (Neyse, bunu Ankara'da belki kendisi hatırlar, hatırlatır.) (...)

(Cevdet Kudret'e mektup, 12 Eylül 1969)

(...) Unamuno'nun hikâyeleri konusunda da fikirlerini söyledi Cevdet Kudret Bey. Kalınca bir kitap olabilmesi için elimde yeterin-

1. Yazıyla bildirmek. (Y.N.)
2. Temize çekmek. (Y.N.)
3. "İki Ana" ve "Lumbria Markizi". (Y.N.)
4. "Yaman Adam". (Y.N.)
5. *Tres novelas ejemplares y un prólogo*: (Üç Örnek Öykü ve bir Önsöz) Madrid: Saenz hermanos, 1920. Necatigil, bu ve bir sonraki derlemedeki öykülerin Almanca O. Jahns ve O. Buek çevirileri üzerine çalışacaktır. (Y.N.)
6. *El espejo de la muerte*: (Ölümün Aynası) *Novelas cortas*, Madrid: Renacimiento, 1913. (Y.N.)

ce örnek bulunduğunu bildirdim kendisine. Yalnız, hikâye kitabının basılması *Sis* romanının göreceği ilgiye ve satışa bağlı olduğu için, bu çalışmaya hemen başlamam aşırı bir iyimserlik tabii. Buna göre, ileride bir hatırlatmada bulunursanız o işi de bir sonuca bağlarım. (...)

(Ahmet Küflü'ye mektup, 27 Eylül 1969)

Ancak beklenen “hatırlatma” yapılmamış olmalı ki, bu öyküler, onun 1979 yılında ölümüne dek yeniden yayınlanmıyor.

Kitaba adını veren “Yaman Adam” öyküsü ise, Necatigil tarafından radyoya uyarlanarak 1 Haziran 1971 tarihinde İstanbul Radyosu’nda, Selahattin Küçük rejisinde seslendiriliyor.

Behçet Necatigil’in Almandan ilk çevirisi, Dr. Otto Spies’den: *Türk Halk Kitapları* (Behçet Gönül adıyla, 1941). İzleyen çevirilerin yayın tarihlerinin 1946 ve sonrası olduğu dikkate alındığında, *Yaman Adam*’daki öykü çevirilerinin, Necatigil’in bu alandaki ilk çalışma örneklerini oluşturduğu ve onun çeviri geçmişine dair belgesel bir niteliği olduğu söylenebilir.

Bu öyküleri uzun yıllar sonra okurla buluştururken, günümüz imlasına uyarlamakla yetindik; çevrildiği dönemin dilini, söyleyiş biçimlerini yansıtmaya açısından olduğu gibi bırakıp gerekli yerlerde küçük notlamalar yapmayı tercih ettik.

Yeni baskıyı yayına hazırlayan Serenad Demirhan’a teşekkürlerimizle...

Ayşe Sarısayın
8 Mart 2016

Miguel de Unamuno (1864-1936)

İspanya'nın yetiştirdiği en büyük yazarlardan biri olan Miguel de Unamuno, 29 Eylül 1864'de Bilbao'da doğdu. 1891'de Salamanca Üniversitesi'ne profesör oldu; Yunan-Latin kültürü, İspanyol edebiyatı okuttu. 1901-1914 yılları arasında aynı üniversitede rektörlük etti. Diktatör Primo de Rivera'nın hükümet darbesi esnasında (1923) siyasi mücadeleye atılarak diktatöre karşı cephe aldığı için profesörlüğünden uzaklaştırılıp tevkif edildi, 1924'de Kuzeybatı Afrika kıyılarına yakın Kanarya Takımadaları'ndan Fuerteventura'ya sürüldü. 1925'de Paris'te yayımlanan *De Fuerteventura* isimli eserinin Avrupa fikir dünyasında derin akisler yaratması, Gabriele D'Annunzio (1863-1938) ve Romain Rolland'ın (1866-1945) protestoları, Fransa'nın aracılığı neticesi 1925'te serbest bırakıldı. Bir yelkenli onu bu taşlık adadan kurtarıp Fransa'ya getirdi. Unamuno, önce Paris'te, sonra Hendaye'de oturdu. Bakışları yurdunun dağlarına çevrili, bu Güney Fransa şehrinde diktatörün düşmesini bekledi. 1930'da beklediği olunca yurdunun davetine uyarak İspanya'ya döndü. Sevgili şehirleri Bilbao ve Salamanca'da şenliklerle karşılandı. 31 Aralık 1936'da Salamanca'da öldü.

Unamuno, sahasında tanınmış bir bilgin olduğu kadar kuvvetli bir şair; deneme, hikâye, roman ve piyes yazarıdır. Avrupa fikir çevrelerinde gerçek değeri asıl siyasi mahkûmiyetinin uyandırdığı merakтан sonra bilinen, yurdunu modern Avrupa'ya bağlamış bir fikir adamı olduğu için büyük bir önem taşıyan Unamuno; bu fikir cephesini bilhassa *Vida de Don Quijote y Sancho* (Don Quijote ile Sancho'nun Hayatı, 1905), *Del senti-*

mento trágico de la vida (Hayatın Uyandırdığı Facia Duygusu, 1913), *Ensayos* (1916-1918, 7 Cilt), *L'agonie du christianisme* (Fransızcası 1925, İspanyolcası 1931) isimli eserlerinde gösterir. Şiir ve hikâyeye kitaplarıyla romanları arasında *Poesias* (1907), *Niebla* (Sis, 1914), *Abel Sánchez* (1917), *Tres Novelas Ejemplares y un Prologo* (Örnek Olacak Üç Hikâyeye, 1920), *La Tia Tula* (Tula Teyze 1921), *El espejo de la muerte* Ölümün Aynası (1925) isimleri sık sık geçer. İspanya ve Güney Amerika sahnelerinde büyük başarı kazanan dramları arasında “Öteki Adam”, *Tulio Montalban*, *Rachel* isimli üç tanesi için en kuvvetli dramlardır deniyor.

Okuyucularımız bu kitaba alınan ilk dört hikâyede Unamuno'nun aşka, kadın-erkek münasebetlerine bakışındaki orijinalliği bulacaklardır. Yazarın şu cümleleri, adeta “Yaman Adam” hikâyesi için söylenmiş gibidir: “Büyük bir aşkın tabii neticesi, ölümdür. Aşk aldanişın kızı, hayal kırıklığının annesidir. Aşk gerçek bir ihtirasla sevilen erkekte, o erkeğin çok uzağında bulunan bir şeyler arar, bulamayınca da ümitsizliğe kapılır.”

“İki Ana” hikâyesinin iyi anlaşılması için Ahd-i Atik'teki Hazreti Süleyman'ın kararını bildiren kıssayı hatırlamamız gerekir; orada bu olay şu şekilde anlatılmaktadır (Mülük-i salis, III: 16-28):

○ zaman iki kadın Melik'in (Hazreti Süleyman'ın) nezdine gelip huzurunda durdular. Ve bu karılardan biri, aman efendim ben ve bu karı bir hanede sakin olarak ol hanede onun yanında bir çocuk doğurdum. Ve benim doğurmamın üçüncü gününde bu karı dahi doğurdu, biz beraber idik, yanımızda bizden başka kimse bulunmayıp hanede ikimiz yalnız idik. Ve bu karının çocuğu geceleyin öldü zira üzerine yattı. Ve gece yarısı kalkıp cariyen uyur iken oğlumdan aldı ve kendi koynuna yatırıp kendi ölü oğlunu dahi benim koynuma yatırdı. Ve ben sabahleyin oğlum emzirmeye kalktığımda işte ölü idi ve sabahleyin ona dikkatle baktığımda işte o doğurduğum oğul değil idi dedi. Lakin öbür karı: Hayır diri çocuk benim oğlumdur ve ölü olan senin oğlundur der iken bu: Hayır ancak ölü olan senin oğlun ve diri benim oğlumdur diyerek Melik'in huzurunda söylerler idi. Ol vakit Melik: Bu karı diri çocuk benim oğlumdur ve ölü olan senin

oğlundur diyor ve öbürü: hayır ancak ölü olan senin oğlundur ve diri benim oğlundur diyor, dedi. Ve Melîk: Bana bir kılıç getiriniz, dedikte Melîk'in huzuruna bir kılıç getirdiler. Melîk dahi: Diri çocuğu iki şak ediniz ve nısfını birine nısfını diğerine veriniz, dedi. O zaman diri çocuğun validesi oğlu için yüreği yanarak Melîk'e hitaben: Aman efendim, diri çocuğu ona veriniz ve onu öldürmeyiniz, dedi ama öbürü: Ne bana ne sana olsun, anı şak ediniz, dedi. Ve Melîk cevaben: diri çocuğu ona veriniz ve öldürmeyiniz, validesi odur, dedi. Ve bütün İsrail, ona Melîk'in verdiği hükmü işittiklerinde Melîk'ten korktular, zira gördüler ki hükmetmek için anda Allah hikmeti vardır.

Sessizlik Mağarası ise Unamuno'nun bir felsefi görüşünü hikâye şeklinde açıklayan bir deneme yazısıdır.

Unamuno'nun *Sis* romanı Behçet Necatigil tarafından çevrilmiş, bu ünlü İspanyol yazarından Türkçede ilk kitap olarak, Millî Eğitim Vekâleti Klâsikler Serisi'nde yayımlanmıştı (1948).

Behçet Necatigil

YAMAN ADAM

Julia'nın üstün güzelliği, tarihî bir şehir olan Renada ve dolaylarında dillere destan olmuştu. Memleketin güzellik kraliçesi gibiydi Julia; daha çok bir anıt, şehrin bunca yapı hazineleri arasında canlı, diri bir anıttı sanki. Civar halkı, "Katedrali ve Julia Yanyez'i görmeye Renada'ya gidiyorum," derlerdi. Hal böyleyken güzel kızın gözlerinde, yaklaşan bir faciayı önceden hissetmeye benzer bir ifade okunuyordu. Onu seyredenlerin hepsi, halinde tavrında ruhu tedirgin eden bir taraf buluyorlardı. Yoldan geçişini, peşi sıra bakışları sürükleyişini gördükçe yaşlılar mahzunlaşıyor, gençler geceleri yataklarında rahatsız, sağa sola dönüyor, uykuya her zamankinden geç dalıyorlardı. Kuvvetini biliyordu Julia; şu var ki ruhunda felaketlere gebe bir kaderin ezici yükünü de hissetmiyor değildi. İçinde, şuurunun ta derinliklerinden kopup gelen hafif bir ses ona şunu fısıldıyordu sanki: Güzelliğin seni mahvedecektir! Ve Julia, bu sesi işitmemek için gönlünü eğlendirmeye bakıyordu.

Bu harika güzelin babası Don Victorino Yanyez, geçmiş bir hayli karanlık bu adam, bütün ümidini kızına bağlamıştı; enikonu bozuk mali durumunu kızının yardımıyla düzeltebileceğini düşünüyordu. Ticaret ajanıydı, işleri de gündün güne kötüleşiyordu. Son ve en önemli

iş, elinde kalan son koz, Julia'ydı şimdi. Bir de oğlu vardı ama hayırsız çıkmış, yıllardır kayıplara karışmıştı. Karısına, "Elimizde Julia'dan başka bir şey kalmadı," diyordu. "Her şey onun bulacağı kocaya yahut bizim onu evlendireceğimiz adama bağlı! Bir aptallık etti mi –korkuyorum, eder de hani!– mahvolduğumuzun resmidir."

"Aptallık dediğin ne mesela?"

"Mesela işte şimdi senin yaptığın. Sana şunu söylemeliyim ki Anacleto, sende akıl namına zerre yok!"

"Ben ne yapayım Victorino? Açıkla, anlat bana; burdakiler içinde biraz akli olan biri varsa o da sensin."

"Bu işin nasıl olması gerektiğini sana belki yüz defa söyledim şüphesiz. Julia'ya dikkat et, gönlünü o sersem sepet âşıklardan birine kaptırmasına mâni ol. Şehrimizin kızları bu gibi oğlanlarla vakit geçirir, ölçüyü kaçıır, itidallerini kaybederler. İşveydi, cilveydi, pencereden bakıp aşna fişnelik etmekte; böyle şeylerden anlamam ben! O beş para etmez talebelerden, kur yapmaktan bahsetme bana!"

"Peki ne yapayım ben bu kızı?"

"Ne mi yapacaksın? Ona şunu hissettir ki bizim istikbalimiz, hepimizin rahatı, senin benim rahatımız, hatta namusumuz, şerefimiz... Anlıyorsun ya!"

"Tabii anlıyorum."

"Yok yok, henüz anlamıyorsun sen beni. Şerefimiz, anlıyor musun, ailemizin şerefi onun yapacağı evlenmeye bağlı. Haline yoluna girmeli, kendine kıymet verdirmenin çarelerini aramalıdır."

"Zavallı çocuk!"

"Zavallı çocuk mu? Kendini derme çatma âşıklara kaptırmaması; boyuna sinirlerini bozmaktan başka bir işe yaramayan, kafasını olmayacak hayallerle dolduran o saçma sapan romanları okumaması lazım."

"Peki, ne yapсын istiyorsun?"

“Aklını başına toplasın, sonunu düşünsün, güzelliğinin imkânlarını hesaplasın, bundan layığıyla faydalanmasını bilsin.”

“Ben onun yaşında iken...”

“Yeter Anacleta, saçma sapan konuşma! Ağzını ne zaman açsan aptalca bir laf edersin, işte o kadar... Sen onun yaşında iken... Sen onun yaşındayken... Yani beni tanıdığın sıralarda...”

“Öyle, öyle, ne yazık ki...”

Ve güzel kızın anası babası, aynı konuşmaya ertesi gün tekrar başlamak üzere birbirlerinden ayrılıyorlardı. Beri yanda zavallı Julia çok acı çekiyordu; babasının tasavvurlarındaki bütün iğrençliği, tehlikeli çirkinliği anlıyordu çünkü, “Beni satmak istiyor,” diyordu. “Sarsılmış bütçesini düzeltmek için, hatta belki de hapse girmekten kurtulmak için...” Aslında da böyleydi nitekim.

Ve Julia, bir nevi isyan içgüdüleriyle karşısına çıkan ilk gönüllüye olur cevabını verdi. “Yavrum, Allah aşkına!” dedi annesi. “Olup bitenin farkındayım; delikanlının evin etrafında dolaştığını, sana işaret ettiğini gördüm. Ondandır bir mektup aldığını, bu mektuba cevap da verdiğini biliyorum...”

“Peki, ne yapayım anne? Bir cariye, bir esir gibi yaşayayım da bir paşanın gelmesini, babamın beni ona satmasını mı bekleyeyim?”

“Böyle söyleme yavrum.”

“Başka kızlar gibi benim de bir âşığım olmasın mı?”

“Evet ama uygun birisi.”

“Uygun mu, değil mi önceden nasıl bilirim ben? Ne de olsa bir başlangıç yapmak icap etmez mi? Kendini sevdirmek istedi mi insanın, önce birisiyle tanışması, görüşmesi lazım.”

“Ah ah, aşk! Aşk...”

“Tabii. Bir müşteri mi bekleyeyim yoksa?”

“Ne seninle ne de babanla doğru dürüst konuşulmaz ki! Siz Yanyez soyu böylesinizdir zaten. Hay evlenmez olaydım!”

“Ben de günün birinde böyle demek istemiyorum işte ya!”

Annesi, sonunda onu kendi haline bıraktı. Julia da göğsünü gere gere, alt katın penceresinden, cumbamsı bir yerden, ilk gönüllüsüne, kendisiyle bir konuşma fırsatı bahşetti. “Babam üstümüze gelecek, bizi bastırarak olursa,” diye düşünüyordu. “Beni bir güzel pataklar mı, pataklar. Ama daha iyi ya; herkes onun kurbanı olduğumu, benim güzelliğimle işler çevirmek istediğini anlar o takdirde!” Julia pencereden sarkıyor, Renada’nın yeni yetişme çapkınlarından Enrique’ye, ailesinde hüküm süren yüz karası ahlak düşüklüğünü bir bir anlatıyordu. İşte derken o çıkagelmişti: O, kurtarıcısı, halaskârı Enrique! Kendisini kızın güzelliğine kaptırmış olmakla beraber Enrique, cesaretinin sönmeye başladığını hissediyordu. “Bu kızın feci kaprisleri var,” diyordu içinden. “Fazla hissî romanlar okuyor.” Ve Enrique işi ilerletip de meşhur ve harika güzelin, kendisine, penceresi altına gelmek izni verdiğini Renada’da duymayan kalmayınca, sözünden caymak için bahane aramaya başladı. Derken böyle bir fırsat da çıktı nitekim. Bir sabah Julia kızartılı, ıslak gözlerle deli gibi merdivenlerden indi, ona şöyle dedi:

“Enrique, artık dayanamayacağım. Ne bir baba ocağı ne de bir aile burası... Burası bir cehennem. Babam aramızdaki münasebeti öğrenmiş, ateş püskürüyor. Düşün, bu akşam işi o kadar azıttı ki beni dövmeye kalkıştı; neymiş, kendimi haklı çıkarmaya çalışıyormuşum!”

“Ne de zalim adam!”

“Dur hele, gerisi var. Senin de hesabını görecekmiş. Öyle dedi.”

“Benim de mi? Buyursun! Bir bu eksikti!”

“Bazıları vardır, sevmedikleri halde sevmek isterler; kendini feda eden kadından uçsuz bucaksız bir sevgi ve sadakat beklemekte haklı olduklarını sanırlar. Bazıları vardır, meşhur bir güzelle evlenirler; niçin? Onunla böbürlenmek, onu yanlarında bulundurmak, ehlileşmiş bir dişi aslan gezdirir gibi onu beraberlerinde gezdirmek ve – işte benim kraliçem! Bakın, bana ne kadar da itaatli, ne kadar bağlı, diyebilmek isterler de onun için. Hiç bu kafada bir insan, kraliçesini sevebilir mi?”

Miguel de Unamuno'nun Behçet Necatigil tarafından çevrilen on hikâyesini bir araya getiren *Yaman Adam*, yazarın çok yönlü dünyasına açılan bir pencere niteliğinde. Aşk, felsefe, psikoloji, inanç, kadın erkek ilişkileri gibi konuların öne çıktığı bu öykülerde Unamuno'nun varoluşçu sorgulamaları da sıklıkla yer buluyor.

#dünyaklasikleri #ispanyolklasikleri #aşk #evlilik #sadakat
#hayalkırıklığı #inanç

Kapak resmi: John William Waterhouse

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [@](#) | <#> canyayinlari

8ykt

ISBN: 978-975-07-4329-4

9 789750 741296